

საქართველოს

იმისთანა წმინდა საცდელში, ბოლომდე ბეჭდუბი სიფყავა, ფყილებით და ჭებობით ბუბთის გაცანა ყულა უკადრისბაზე უსაბაგლყსია.

დაარსებულია 1918 წელს.
 პარასკევი, 20 აგვისტო, 2010 წელი.
 №155 (6521)

რესპუბლიკა

ელექტრონული ფოსტა: sakresp@ayety.ge ვებ გვერდი: www.open.ge ფასი 50 თეთრი.

ნუთუ პუბინის გზას გავყვებით?!

ეს უთუოდ გამოიწვევს სახელისუფლებო სისტემის შეშლამოვ ბაღაბგარებას.

ნუ გაღაგაქსევით ახალ კონსტიტუციას ხელისუფლებაში მაგანთა მუღმეზად დარჩენის უანსად!..

თეატრის სცენიდან — სსოვრების სცენაზე

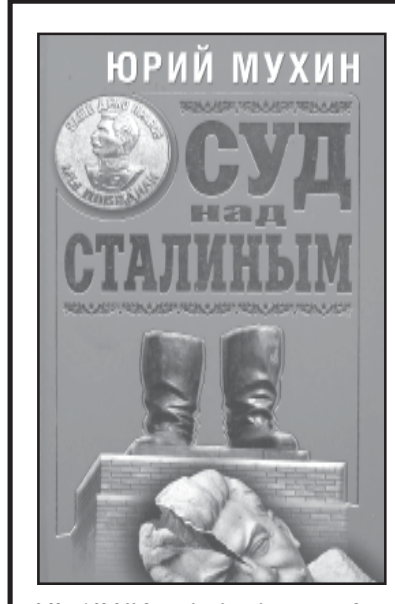
ჩემი ხალხისთვის 6-7 არასოდეს მიღალატნია...

ალანანია სააკაშვილის რეჟიმთან ბრძოლას დაიწყებს

2 რისი უუინია ჩვენს „რეჟიმ“ ხელისუფლებას?

ბატონ ღა ბოგორ ნდილოგან მაგანნი ქართველთა სახელბოგანნი ნინეპრების შეგინებას...

საპარტიდაბრივი ურთიერობა მუოგდაბსა და უვინდაბს უორის

მოსკოვში გამომცემლობა „ნიუ-უზა-პრესმა“ სერიით — ლიტერატურულ-მხატვრული გამოცემა „სტალინისტი“ — გამოსცა ცნობილი ისტორიკოსის იური მუხინის ახალი წიგნი „ასამბრ-თლებან სტალინს“.

ეს არის პატრიოტული ძალევის ერთ-ერთი ყველაზე პოპულარული პუბლიცისტის

ანონსი იური მუხინი ასამბრთლებან სტალინს

სენსაციური პესტსაღარი, რომელიც უბიცავს ბამოკვლევის „სასამბრთლო დეტიქტივის“ უანრში: ადამითი სსამბრთლო მოღმის!

წიგნის ანოტაციაში ნათქვამია:

როდესაც 2009 წლის შეზოდგომაზე ი.ბ.სტალინის შვილიშვილმა ვეგენი იაკობის ძე ჯულაშვილმა „ნოვია გაზეტას“ წინააღმდეგ შეიტანა სარჩელი თავისი პაპის პატივისა და ლირსების დასაცავად, იური მუხინმა და მისმა თანამოაზრეებმა შექლეს, ეს პროცესი „ტირანის სასამბრ-თლოდან“, რისი იმედიც ჰქონდათ „ლიბერალებს“, გადაექციათ გაცოფებული ანტი-სტალინისტების საჯარო

გამათრახებად და უარეყო, მთლიანად გაებათილებინათ მთავარი სიცრუე, რომელსაც ემყარება ფსევდო — „დემოკრატიული“ რიტორიკა და მთელი თანამედროვე წესრიგი ქვეყანაზე.

ეს წიგნი არის არა სტალინის სასამბრთლო, არამედ ბელადისა და მისი დიდი ეპოქის ცილისმწამებელთა სასამბრთლო. ეს არის რუსეთის ისტორიაში უდიდესი სახელმწიფო გენიოსისა და მისი უკვდავი საქმის სრული გამართლება და უსიტყვო რეაბილიტაცია.

იური მუხინის წიგნის ქართულ თარგმანს ჩვენი გაზეთის მომდევნო ნომრებიდან შემოგთავაზებთ.

განსჯა

გამართლებს კი ხელისუფლების „პრევენციული ზომები“?

სოციოლოგი ვალერიან გომბილაძე უახლოეს მომავალში სოციალურ დაძაბულობას და ხელისუფლების კრიზისს პროგნოზირებს

და ამას ემატება საბიუჯეტო კრიზისიც. როგორც ამ საქმეში ჩახედული და კარგად ინფორმირებული პირები აცხადებენ, ქვეყნის საზინაც ცარიელია...

— თუ ვინაა რამდენიმე თვემდე, რომ ლტოლვილების ასოზიაციები დაიწყეს... და თვითონ ტერიტორიულად გაეცხადებინათ... მათ უფრო მეტს გატყვებს... მათ უფრო მეტს გატყვებს...

რომ ამ ტიპის ღონისძიებებს იგი უახლოეს მომავალშიც ატარებს... კერძოდ? — ამ აქტივობებში მონაწილეობის გარეშე...

ვითარება

თავდაცვის სფეროში ნდობის საპარლამენტო ჯგუფს აშშ-საქართველოს შორის იარაღით ვაჭრობის საკითხი ჯერ არ განუხილავს...

საერთოდ, ინფორმაცია აშშ-საქართველოს შორის იარაღით ვაჭრობის ირგვლივ აგორებული სკანდალის შესახებ, დღეს პირველად მესმის...

ინფორმაციის დასაბუთებას, ანუ აპრილში თავდაცვის სამინისტროს საზოგადოებასთან ურთიერთობის სამსახურსაც დაუპყვერდნენ...

რისი უშინია ჩვენს „ჩუბინ“ ხელისუფლებას?

თავდაცვის სფეროში ნდობის საპარლამენტო ჯგუფს აშშ-საქართველოს იარაღით ვაჭრობის საკითხი ჯერ არ განუხილავს

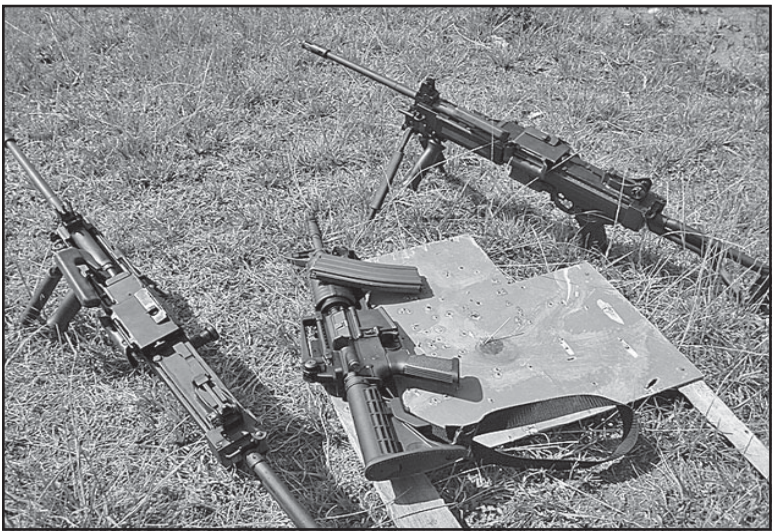
თავის მხრივ, პროკურატურის პრეზიდენტის შარვაში იმდენი ჩუბინი უნდა იყოს...

რაც შეეხება თავდაცვის იარაღის ვაჭრობის ირგვლივ აგორებულ სკანდალს, ეს ინფორმაცია ჯერ კიდევ 27 ივნისს „პირველთან“ ინტერვიუში „თერიმის“ მმართველმა...

კის მოთხოვნით, თავდაცვის მინისტრის მიხედვით, აშშ-საქართველოს შორის იარაღით ვაჭრობის საკითხი ჯერ არ განუხილავს...

მან ასევე ხაზს უსვამს, რომ ინფორმაციის დასაბუთების გარეშე, რომელიც არ განუხილავს...

ამ დღეებში კი ტელეკომპანია „მატროსი“ მორიგი შურობის განხორციელების შესახებ განუცხადებდა...

საზოგადოებრივი თემა. მიზეზად მიიჩნევა არა მხოლოდ იარაღის ვაჭრობის საკითხი...

ინფორმაცია

კოკონიტი კორუფციამ დააღწავეს

კორუფციის საგარეო მართვის სააგენტოს ხელმძღვანელებმა კორუფციის საგარეო მართვის სააგენტოს ხელმძღვანელებმა...

ქვეყნის პროდუქციის გამოდგომის ხარისხი 70% აღწერს, მსგავსი მაჩვენებლები გლობალურ კონკურენციასთან შედარებით...

ეკონომიკა

ჩვენსაც ხადს ვაბუებით თუ ავროკავშირს?

საპარტოვლო თავისუფალი ინდუსტრიული ზონების გზაზე. იმ - ეკონომიკური უიმეობის

ფოტოსა და ქუთაისის შემდეგ, 2012 წელს საქართველოში კიდევ ერთი თავისუფალი ინდუსტრიული ზონა (თიზონი) ამოქმედდება, ამჯერად - თბილისში. ამის შესახებ საქართველოს ეკონომიკისა და მდგრადი განვითარების მინისტრმა ვერა ქობალიამ ავტორიტარულ საინფორმაციო სააგენტოებს განაცხადა.

„საბარტოვლო ეკონომიკისათვის თბილისის თავისუფალი ინდუსტრიული ზონის შექმნა მნიშვნელოვანი ფაქტია. ეს იქნება ადგილი, სადაც 1500-ზე მეტი ადამიანი დასაქმდება. გვექნება ექსპორტის დივერსიფიკაციის საშუალება და შესაძლებლობა, გაავრცოთ მისი მოცულობა. თავისუფალი ინდუსტრიული ზონაში რამდენიმე პროექტი განხორციელდება, მათ შორის - ელექტრომომწოდებლობისა და დაცვის საშუალებების წარმოების მიმართულებით“. - განაცხადა ქობალიამ. მისივე თქმით, თბილისის თიზონი აეროპორტის მიმდებარე ტერიტორიაზე, 109 კვ/კმ ფართობზე მოეწყობა, მისი მოქმედების ვადა კი 99 წლით განისაზღვრება.

„პირველი“ დაინტერესდა, ვინ გემგას თბილისის თიზონი ინვესტიციების დაბანდებას და რა ოდენობის თანხად სთავაზობს მთავრობა ინვესტორს აღნიშნულ ტერიტორიაზე.

ეკონომიკისა და მდგრადი განვითარების მინისტრის ვერა ქობალია, თბილისში თიზონის შექმნის შესახებ მედიასთან შეხვედრაში ამბობს: „თბილისი თიზონი დაინტერესდება, ვინ გემგას თბილისის თიზონი ინვესტიციების დაბანდებას და რა ოდენობის თანხად სთავაზობს მთავრობა ინვესტორს აღნიშნულ ტერიტორიაზე. ეკონომიკისა და მდგრადი განვითარების მინისტრის ვერა ქობალია, თბილისში თიზონის შექმნის შესახებ მედიასთან შეხვედრაში ამბობს: „თბილისი თიზონი დაინტერესდება, ვინ გემგას თბილისის თიზონი ინვესტიციების დაბანდებას და რა ოდენობის თანხად სთავაზობს მთავრობა ინვესტორს აღნიშნულ ტერიტორიაზე.“

„თბილისი თიზონი დაინტერესდება, ვინ გემგას თბილისის თიზონი ინვესტიციების დაბანდებას და რა ოდენობის თანხად სთავაზობს მთავრობა ინვესტორს აღნიშნულ ტერიტორიაზე.“

„თბილისი თიზონი დაინტერესდება, ვინ გემგას თბილისის თიზონი ინვესტიციების დაბანდებას და რა ოდენობის თანხად სთავაზობს მთავრობა ინვესტორს აღნიშნულ ტერიტორიაზე.“

„თბილისი თიზონი დაინტერესდება, ვინ გემგას თბილისის თიზონი ინვესტიციების დაბანდებას და რა ოდენობის თანხად სთავაზობს მთავრობა ინვესტორს აღნიშნულ ტერიტორიაზე.“

ქართველი ბიზნესმენები ინტერესდებიან?
ეკონომიკისა და მდგრადი განვითარების მინისტრის ვერა ქობალია, თბილისში თიზონის შექმნის შესახებ მედიასთან შეხვედრაში ამბობს: „თბილისი თიზონი დაინტერესდება, ვინ გემგას თბილისის თიზონი ინვესტიციების დაბანდებას და რა ოდენობის თანხად სთავაზობს მთავრობა ინვესტორს აღნიშნულ ტერიტორიაზე.“

„თბილისი თიზონი დაინტერესდება, ვინ გემგას თბილისის თიზონი ინვესტიციების დაბანდებას და რა ოდენობის თანხად სთავაზობს მთავრობა ინვესტორს აღნიშნულ ტერიტორიაზე.“

„თბილისი თიზონი დაინტერესდება, ვინ გემგას თბილისის თიზონი ინვესტიციების დაბანდებას და რა ოდენობის თანხად სთავაზობს მთავრობა ინვესტორს აღნიშნულ ტერიტორიაზე.“

„თბილისი თიზონი დაინტერესდება, ვინ გემგას თბილისის თიზონი ინვესტიციების დაბანდებას და რა ოდენობის თანხად სთავაზობს მთავრობა ინვესტორს აღნიშნულ ტერიტორიაზე.“

თელარა ბელანტი

ვინ აყალბავს წარსულს?

როცა ქვეყანაში ხელისუფლების ცვლა ხდება (ბედნიერი ვერა ამას კანონიერი არჩევებით ახერხებს, უბედურები - რევოლუციის ფორმით, უკეთეს შემთხვევაში, სახელმწიფო გადატრიალებით, რაც უმეტესად, კლანთა ბრძოლის ფინალია), დღის წესრიგში დგება საკითხი, თუ რა ფორმით უნდა გააგრძელოს ქვეყანამ ცხოვრება.

არჩევებით მოსული ხელისუფლება ცდილობს გააგრძელოს ქვეყნის განვითარების ის გზა, რომელიც ერის სტრატეგიაა და ლეგიტიმური მონაწილეობით განისაზღვრავს ერის ადგილს, ფუნქციასა და მიზანს მსოფლიოში. ხელისუფლების ასეთი ცვლისას შესაძლებელია იცვლებოდეს მიზნისაკენ მიმავალი ტაქტიკური გზა, მაგრამ მიზნის სტრატეგია უცვლელი რჩება.

თავის სამართადაცნობის იტორი-საპარტოვლო, როგორც თავისუფალ ქვეყანას, მხოლოდ რაოდენობა საშუალო უცხოურია; დანარჩენი პერიოდში ესაა გმირული ბრძოლა მოხელეთა წინააღმდეგ, რომელთა შიშვალ იცვლება არა მხოლოდ მოქმედების სფერო, არამედ მოსახლეობის აზროვნება. ამიტომ თითქმის პირველივე დროიდანვე იწყება მძიმე ბრძოლა მოსახლეობის დასაცავად, რადგან ხელისუფლებისგან ხშირად გვეხდებიან პრობლემატული განცხადებები, მაგრამ ფაქტად რჩება, რომ ეკონომიკური ბუმი ჯერჯერობით არც ფოთის და არც ქუთაისის თიზონში არ შეიმჩნევა“ - განაცხადა „პირველ“ სულაშვილმა.

ისტორია ზუსტი გეგმიერებაა, გაპონებო!!

რაბომ და როგორ სდილობან გავანი ქართველთა სხელოვანი წინაპრების უბინებას, სანახლო ტრადიციების უბინებას და რა გზას ამის უკან

უკვალოდ არ გავიწყდებათ არც განვითარებაში, არც განვითარებაში, არც განვითარებაში. ხელისუფლების შეცვლის შემდეგ, რაბომ და როგორ სდილობან გავანი ქართველთა სხელოვანი წინაპრების უბინებას, სანახლო ტრადიციების უბინებას და რა გზას ამის უკან

„მთავრობის მოქმედება პარადოქსულია. თუ საქართველოს ეკონომიკაში უფრო მეტი სტრუქტურული ცვლილება მოხდეს, რაბომ და როგორ სდილობან გავანი ქართველთა სხელოვანი წინაპრების უბინებას, სანახლო ტრადიციების უბინებას და რა გზას ამის უკან

„აპირადვე არც ვიცი, ვინ გემგას თბილისის თიზონი ინვესტიციების დაბანდებას და რა ოდენობის თანხად სთავაზობს მთავრობა ინვესტორს აღნიშნულ ტერიტორიაზე.“

„მთავრობის მოქმედება პარადოქსულია. თუ საქართველოს ეკონომიკაში უფრო მეტი სტრუქტურული ცვლილება მოხდეს, რაბომ და როგორ სდილობან გავანი ქართველთა სხელოვანი წინაპრების უბინებას, სანახლო ტრადიციების უბინებას და რა გზას ამის უკან

„მთავრობის მოქმედება პარადოქსულია. თუ საქართველოს ეკონომიკაში უფრო მეტი სტრუქტურული ცვლილება მოხდეს, რაბომ და როგორ სდილობან გავანი ქართველთა სხელოვანი წინაპრების უბინებას, სანახლო ტრადიციების უბინებას და რა გზას ამის უკან

„მთავრობის მოქმედება პარადოქსულია. თუ საქართველოს ეკონომიკაში უფრო მეტი სტრუქტურული ცვლილება მოხდეს, რაბომ და როგორ სდილობან გავანი ქართველთა სხელოვანი წინაპრების უბინებას, სანახლო ტრადიციების უბინებას და რა გზას ამის უკან

დღევანდელი „ცოტნეობა“ – 2010

საბრძოლო-სამშენებლო დღევანდელი „ცოტნეობა“ ტრადიციულად იქცა სა- მეტროპოლიტო...

ცოტნეობაზე ჩამოვიდნენ სტუმარი დღევანდელი... მისი მისიონერი...

„მოვალე, საფლავი თუ მცოტავა“...

მარადიულობის ფენომენი - ეროვნულობის სიბადალი

ასე დაბადებულა ცოტნეობის დღე, მისი წინადადება აღიარების ატი წლისთავი...

საფლავი ალმონადა, ისიც კვირფასი ლითონითაა შეკრული...

წერილი რედაქციას გავუფრთხილდეთ უნივერსიტეტს!

თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის რექტორობა საქართველოში ერთ-ერთი...

საბრძოლო, უნდა ითქვას, რომ ქართველთა მისიონერი...

მოსავლითმცოდნეობის ფაკულტეტი, განაღდა და დაარსდა...

ინფორმაცია

პირიონ გორის არქივი ხელმისაწვდომი გახდა

პირიონის მასალებიდან შემოგვცქერიან ჩვენი წინაპრები და მისი გაცნობით...

მკითხველი კონსულტაცია

მრავალრიცხოვან მკითხველთა ინტერესის გათვალისწინებით, დღეს მშობლებსა და შვილებს შორის საბარტელაგობა ურთიერთობათა წარმოშობის საფუძვლებზე გინდათ...

მშობლების უფლება-მოვალეობის წარმოშობის საფუძვლიანი შვილების მშობლებსა და შვილებს შორის ურთიერთობათა წარმოშობის საფუძვლებზე...

სასაბარტლო წესით გამომგონებელი ბავშვების...

მშობლებისა და შვილების ურთიერთობა-მოვალეობანი

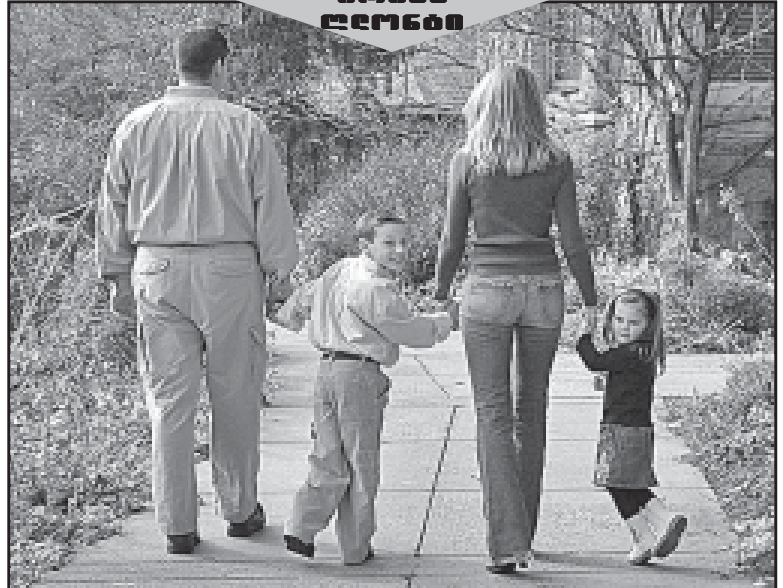
მშობლებისა და შვილების ურთიერთობა-მოვალეობა მიუკუთვნება შვილისათვის გზარის, სახელისა და გამოსასახელების მიცემა, მშობლის უფლება- მოვალეობაა, რომ გზარის...

სრულწლოვანი შვილები მიიღებენ ნებისმიერი გზარის, თუნდაც იგი არ ემთხვეოდეს დედის ან მამის გზარს. გზარის გაცემა მშობლის საფუძვლიანი უფლებაა...

• გზარისას სახელი და მამაკვამათ მშობლებმა უნდა შეწყვიტონ. მშობლებმა სურვილის გათვალისწინებით მშობლის სახელს შიშობის დროს შეიძლება შეცვალონ საბარტლო წესი...

საბარტლოებრივი ურთიერთობა მშობლებსა და შვილებს შორის

რუბრიკას უძღვება „საბარტლოების რესპუბლიკის“ იურიდიული კონსულტანტი ილიანა ლომოძე

შვილის აღზრდასა და სწავლაზე უფრო მნიშვნელოვანია მისი განვითარების საფუძვლიანი შვილის ინტერესების წარმოქმნა...

აღზრდასა და სწავლაზე უფრო მნიშვნელოვანია მისი განვითარების საფუძვლიანი შვილის ინტერესების წარმოქმნა...

მშობლებმა ურთიერთობის განცხადების შემთხვევაში, გამოგონებულად წარმოადგინონ სასაბარტლო წესით გზარის დაცვა, ვეუპვიან ან იგი უფროსი განცხადების საფუძვლებზე...

გამომგონებელი ბავშვების უფლება- მოვალეობა მშობლებისა და შვილების ურთიერთობა-მოვალეობაში ივსება...

მშობლის დასაზღვევად სასაბარტლო წესით მიმართება ექსპერტებისა. ექსპერტების შემადგენელი ნაწილები არსებობს: • გრაფიკული; • სასამართლო-სამედიცინო; • უროლოგიური და სხვა;

სრულწლოვანი მშობლები ექსპერტების დახმარებით უნდა განისაზღვრონ მათი უფლებები და მოვალეობები მშობლების მიმართ...

მხარე

„ჩვენ ვსწავლობთ ინგლისურს“

წიგნითი ინგლისური ენის შესწავლისას, განხორციელდა ბევრი საინტერესო კულტურული და საგანმანათლებლო ღონისძიება...

ამ წინ განმავლობაში გარდა ინგლისური ენის შესწავლისა, განხორციელდა ბევრი საინტერესო კულტურული და საგანმანათლებლო ღონისძიება...

საინტერესო გამოვანა

სენაკის მუნიციპალიტეტის სახელმწიფო ინტერმედიატის განყოფილებაში მნიშვნელოვანი სამუშაოები მიმდინარეობს...

სენაკის მუნიციპალიტეტის სახელმწიფო ინტერმედიატის განყოფილებაში მნიშვნელოვანი სამუშაოები მიმდინარეობს...

ინფორმაცია

ლვინის ექსპორტი გაიზარდა

საბარტლოებრივი ღვინის ექსპორტი 49%-მდე გაიზარდა. 2010 წლის შედეგად ღვინე საქართველოდან 7 მლნ. 823 ათას 595 ბოთლი ღვინის ექსპორტი განხორციელდა...

თეატრის სცენიდან

საქართველოს სახალხო არტისტმა დიმიტრი (დიმა) ჯაიანამ მისაგე ოცნული „მოღუნა“ და ერთადერთ სიმღერად და ავლადიდახად ხალხის ჭეშმარიტი სიყვარული „დააბრუნა“

ჩემი ხალხისთვის არასოდეს მიღალატნია...

ვისაუბრაბი გულდაწყვილი კაცს

– თითქოს აგერ, გუშინ იყო, დაბადების 50 წლისთავი რომ მოგილოცათ ჩვენს გარემოში...

– ეეეე... უცებ გაფრინდა დრო, ძმაო... მაშინ ცოტა იმედინად მაინც ვიყავი, იმედი კი დიდი რამეა დევნილი კაცისთვის... – მოდით, ერთხელაც მივიხედოთ უკან, გავახსენოთ მკითხველს საქართველოს სახალხო არტისტის დიმიტრი ჯაიანის განვლილი გზა...

– სხვათა შორის, 38 წლის ასაკში მომანიჭეს სახალხო არტისტის წოდება... საოცარი წლები იყო... თუმცა ამ წლებამდე, ანუ სობუხამდე, იყო ჩემი მშობელი სენაკი, იქ საშუალო სკოლის დამთავრება და უნიჭიერესი მხატვრის მიჭულა ბარქაიას ამოჩემება – შენ აუცილებლად თეატრალურზე უნდა ჩააბნარო...

– თქვა და ბოლომდე გაიტანა, არ დაუტოვებია უნახავი ბატონი გიგა ლორთქიფანიძე, ბატონი ოთარ მელქონიძე... საერთოდ, დამაახლოვა თეატრალურ სამყაროს...

– თეატრალურ ინსტიტუტში მოხვდი ბატონ საშა მიქელაძესთან, პიროვნებასთან, რომელიც ჩემთვის დღემდე კაცობის იდეალია მამაჩემთან – სერგო ჯაიანთან ერთად. ვამთავრებდი და სწორედ ბატონმა საშამ და ბატონმა ილია თავაძემ მინჩის თხუთმის თეატრში წასვლა... იქ მაშინ ჩემი ძმაცაი ნუგზარ ყურაშვილიც მეგულებოდა და უკან აღარ დამიხვევია. დამხვდა სობუხში საოცარი თეატრი, საოცარი მსახიობებით საგსე...

– მაშინ ერთად იყო ქართულ-აფხაზური დასი, არა?

– მაშ... დამხვდა რეჟისორი დათო კობახიძე, რომელმაც უმალ მთავარი როლი მომცა აკაკი გეჭაძის პიესაში – „გზა, ყარამანს ცოლი მოჰყავს“... წარმოგიდგინათ? 200 ანშლაგი მივეცი, ცხენოსანი მილიცია იყავდა თეატრის შემოგარენს... ავი ვითხარით, დაუვიწყარი დრო იყო, თუმცა გოგი ქავთარაძესთან გატარებული ათი წელი (თეატრისთვის და პირადად ჩემთვისაც), მე მაინც „ოქროს ხანა“ მგონია... გოგი წავიდა თეატრიდან იმ უმეღური 90-იანი წლების დასაწყისისთვის და უკვე მე ჩავუდექი სათავეში დასს... რა არ გადავიტანეთ ერთად, გადმოვიარეთ ჭუმერი, ბატონმა რომერტ სტურუამ, მთელმა რუსთაველის თეატრმა ძმეზივით ჩაგვიხუტა დევნილები, დაგვიტოო მცირე სცენა, ათი წელიწადი ვიყავით იქ... მერე ბატონმა სულხან მოლაშვილმა გამოიჩინა დიდი კაცობა – კონტროლის პალა-

ტის შენობაში გამოგვიყო ოთახები... მერე ბატონმა ბადრი პატარკაციშვილმა დაგვაფინანსა და, საკუთარი თეატრის შენობა რომ უნდა აგვეგო, ბატონი ბადრის სიკვდილმა ყველაფერი შეაჩერა... მაინც გავექონდა თავი – 27 პრემიერა ვითამაშეთ დევნილობაში, სამეფო უზნის თეატრის სცენაზე ბატონი თემურ ჩხეიძის მიერ დადგმული გურამ ოდიშანიას პიესას, „ზღვა, რომელიც შორია“, დიდი რეზონანსი ჰქონდა, შეიძლება ითქვას, საკუთარი სახსრებით დამყავდა თეატრი გასტროლებზე... და რაც მოხდა აგერ, ორი წლის წინათ, უკვე მთელმა საქართველომ იცის – მონახეს თეატრში დასაყრდენი ძალა და ხელისუფლების „ანტი“-დიმა ჯაიანი ათას ბინძურ ჭორებში გახვეს... ასე მომილოცა ჩემმა თეატრმა, დიას, დიას, ჩემმა თეატრმა 60 წლისთავი...

– რას ვიხატავ, დიმა გეტონო, საქართველოს „ოცნულეობა“ ხელოვნება და კულტურა დააბრუნა ქართულს და „ტალახისროლია“ გახდა მოქმედი და მოკეთის მიმართ... რაც თქვენს ირგვლივ დატრიალდა, მართლაც დაუაწრებელია...

– რა ვქნა, ძმაო, მიშას რაიმე ალიბი ჰქონოდა და ყოფას არ მიტირებდა?... ჩემი სიმართლით გაუმარჯოს ჩემს მომავალს!.. სულ ვცდილობდი, რომ ჩემი ხალხის თავს დატეხილი უმეღურება გამეზიარებინა, ჩემი გრძობა და სიკეთე ჩამეღო ადამიანებთან ურთიერთობაში, და განა მართო სცენაზე, ცხოვრებაში, ყოველდღიურობაში... – ხანდახან, გამახსენდება ხოლმე ჩვენს თეატრში ბატონი გოგი ქავთარაძის მიერ დადგმული „დიდოსტატის მარჯვნიდან“ გიორგი მეფის მონოლოგი: „გულზვიადის ვიყავი და ლოთის, მაგრამ ჩემი ხალხისთვის არასოდეს მიღალატნია“...

– ნანახი მაქვს, შენაინებავად ასრულედიო ამ როლს... პარკით, თქვენს მოღალეურ თეატრში აღარ ხართ, მაგრამ ახლა, რომ იტყვიან, შემოქმედებითი სიმდიფა გიღაბათ... იქნებ სხვაგან მისულიყავით, დიმა, ძვირფასო?..

– რას ამბობ!.. მე 1973 წლიდან ვიყავი სობუხის თეატრში და იქ, თითქოს, მთელი ცხოვრება გავატარე... არსად მიმსვლელი არა ვარ, რადგან მჯერა, რომ ხვალ გათენდება, აუცილებლად გათენდება და ეს გათენება ზოგისთვის დაღამების ტოლფასი იქნება!..

– ღმერთმა ვისმინო!

აფხაზეთში დაბრუნდებით დიმიტრი ჯაიანს

დაკოდილო გულო, ჰყვირი, ვერც ვერასდროს დადუმდები. სისხლიანი გზებით ვივლით, მაგრამ მაინც დავბრუნდებით.

იქნებ ჩვენი ნაღდი ძმობის უტყუარი საბუთებით... იქნებ სხვისი თოფი გვეჯობნის, მაგრამ მაინც დავბრუნდებით.

ფრთებს დამსხვრეულს, ისევ გავშლით, ძველ ბუდეში ჩავბუდდებით. იქნებ სხვიც ჩაქრეს თვალში, მაგრამ მაინც დავბრუნდებით.

ლოცვა ჩვენი ცის და მიწის, თან დაგვეყვება გამუდმებით, იქნებ ბრძოლით, იქნებ სისხლით, მაგრამ მაინც დავბრუნდებით!

კვლავაც მშობლიური მიწის სიმღერებით გავბრუნდებით, ჩქიმი ჯიმა, ცოტა გვიჭირს, მაგრამ მაინც დავბრუნდებით!

ჯანსუღ ჩარკვიანი

საერთაშორისო საქველმოქმედო ფონდი „მამულიშვილთა ბახსენიბა“ გულთბილად ულოცავს დაბადების საიუბილეო 60 წელს სახელოვან ქართველ მამულიშვილს, ნიჭიერ მსახიობს, შემოქმედსა და საზოგადო მოღვაწეს, თაჰვისი ძვეზნისა და ერის დიდ პატრიოტს, საქართველოს სახალხო არტისტს ბატონ დიმიტრი ჯაიანს.

ვუსურვებთ ჯანმრთელობას და ხანგრძლივ სიცოცხლეს ოჯახისა და სამშობლოს საკეთილდღეოდ.

ღრმა პატივისცემით, ფონდის პრეზიდენტი გონდო კოვაძე

ცხოვრების სცენაზე

ბამარჯობა, ჯაიანო, უენი!

კვირისგან გამომდინარე დღეა!
წინამდებარე წერილის სათაურად გალაკტიონის ის ზეგონებები მერჩევნი, ასეთი ძვირფასი რომ გამხდარა დღეს აფხაზეთიდან დევნილი ყოველი ქართველისთვის – „გამარჯობა, აფხაზეთო, შენ!“...

არ ვპირობებ – პირადად ჩემთვის შენი დანახვა მშობლიური აფხაზეთის ასოციაციასთან არის დაკავშირებული! (სხვათა შორის, ასეთივე ასოციაციას იწვევს ჩემში სოსო ჯაჭვლიანი – თავის კუთხესთან, სეპარატისტულ მიზნებს მიმართულებული?) როგორც ჩანს, ამას მხოლოდ დიდი ხნის და გამოჩენილი პიროვნებები ახერხებენ!...

თუმცა შენ, დიმა ჯაიანო, კიდევ უფრო მეტად როგორ უნდა გამოგვიჩინა თავი, როცა ერთად დაგროვილი იმ შენი ცხოვრების პირველი სამოცი წელიდან 16 წელიწადი სრულიად საქართველოს მეფე იყავი!

მართალია, გიორგი მეფეს კონსტანტინე გამსახურდიას „დიდოსტამის მარჯვენაში“ განასახიერებდი, მაგრამ 16 გრძელი წელიწადი მეფის ცხოვრებით თუ ცხოვრობს კაცი, მერე, უნდა თუ არა მას, ამ „სამეფო სენითა“ დასნებდნენ?!

და ახლა შენი ცხოვრების წესზე მინდა გითხრა ორიოდ სიტყვა, დიმა ბატონო!

არადა, ღრმად ვარ დარწმუნებული, შენი მნისა და გემპერაჟინების მქონე, ისე ვერასოდეს იცხოვრებ და ისე ვერაფერს მოახერხებ თავს, „თითქოს მღვის კარად თივას თიბავდეს“!...

არა, ძვირფასო მეგობარო, შენგან „თივის მთიბელი“ არასოდეს გამოვა, შენს ძარღვებში სულ სხვა ყაიდის სისხლი ჩქეფს – სისხლი „პოეტის და ბედუნის“...

ამიტომ ახლა არც ის გამიკვირდება, შენი სულიერი წყობის კაცს ხმამაღლა რომ თქვას – ჯანდაბას, ჩემი იუბილე და ჩემი 60 წლისთავიც, იმის მიუხედავად, რომ:

„ისეთი დღეა, გული მხოლოდ გრძნობით დათვრება, ისეთი დღეა – გამარჯვებას რომ ეკადრება!
მაგრამ უეცრად ყოველივე მოიხრდილება,
რადღაც შემაკრთობს...
და კვლავ ომი მომენატრება!
დიმა ჯაიანო! ის, რაც უეცრად შეგაკრთობს და ყოველგვარი იუბილის ხალისს დაგაკარგვინებს – ეს ჩვენი ქვეყნის დაკარგული გერიგორიების სევედის გამოძახილია და კიდევ იმის გახსენება, „ოდესმე დიდი ყოფილა საქართველო!“

არა აქვს მნიშვნელობა, რამდენი წლისაა არ უნდა გახდეს, შენ ის კაცი არა ხარ, უაფხაზეთოდ და, მით უმეტეს, უსა-

ქართველოდ, დიდი ხნით გაძლიერი!
სულიერია, ამ დაკარგული მიწების სევედა მაინც არ მოგასვენებს და, სულაც რომ არაფერს ელი, სწორედ ამ დროს – „რაღაც შეგაკრთობს... და კვლავ ომი მოგენატრება!“

თუმცა ეს მარტო შენ არ გემართება, დიმა ბატონო –

„ყოველ ქართველში ომის გრფობა ძველისძველია, მეც ასეთი ვარ და ვერაფერს თვის გამიმხელა!“

არადა, როგორც მემოთ შეგახსენე, შენ, შენი ცხოვრების 16 წელიწადი მეფე გიორგის განასახიერებდი. ისე კი, ვინც ახლოს გიცნობს და ვისაც ახალგაზრდული წლებიდან ახსოვხარ, ქართველ მეფეებს მართლაც ჰგავდა – მოგს გარეგნული მომხიზნაობით, მოგსაც – შინაგანი არაგისტიზმით!

აქ არაგისტიზმში შემთხვევით არ მიხსენებია – შენ სცენაზე სულაც რომ არ გეთამაშა, მაინც არაგისგად ხარ დაბადებული!

თანაც, სახალხო არაგისგად!

დიმა ჯაიანო, ამ საიუბილეო დღეებში, მეტი რა უნდა შეგატო: მე შენ იმ მცირერიცხოვან კაცებში მეგულები, რომელთაც შეუძლიათ და უფლებაც აქვთ, ხმამაღლა განაცხადონ:

„ეპა, სამშობლო სიცოცხლე ჩემი და სისარულიც შენა ხარ სრული, – მე შემობღობა შენი გულისთვის დაუნანებლად დავლით სული.“

ამ თავგანწირვაში მე პირადად ეჭვი არ მეპარება ბატონო დიმა!

მეტიც! შენ იმ ელაღელი გმირის სიტყვების გამოთქმის უფლებაც გაქვს – რასაკვირველია, მცირე პერიოდით – სიკვდილის წინ რომ წარმოთქვა:

როცა საქმე ჩემი ქვეყნის დაკარგული გერიგორიების აღდგენას ეხება, სიკვდილი როდღე მაღარდება, მე ამ ბრძოლაში იმიტომ მივდივარ, საქართველოსთვის რომ მოვკვდე!...

მადლობა დიმა, ძვირფასო მეგობარო!

თამაზ ნიჭიძე

მშრალი ხიდისკენ, ჯანტუნის ქუჩით, მე და ჩემი ჩვილი წლის ბიჭი „ცისკარში“ მივდივართ. ეკონომიკის სამინისტროს წინ მიტინგია, შევეყვინდი. გამომცემლობა „სამშობლოდან“ გამოცემული ლტოლვილები არიან.

ამ გაგანია ივლისში მეგაფონსაც ხრინჩიანი ხმა აქვს. ტყუილად იტყვება კონსერვატორი ჩხარტიშვილი, არაფერი ისმის. მე მაინტერესებს, რას ამბობს, ირაკლის – ნაკლებად. მაინც წინ მივიწევთ.

– სამასი ათასი ლტოლვილიდან სამასი კაცი რომ არ შეიკრიბება, არც ერთს არ ვუთხრის ამათვიან დაბრუნება აფხაზეთში, – მოულოდნელად მზამდება ჩემი ბიჭი.

გულზე მწანედ მომხვდა, მეწყინა. მართალია, მე ლტოლვილი არა ვარ, სანამ ლტოლვილები განდობდნენ საქართველოში, ორი ათეული წლით აღწერ ჩამოვედი აქ, მაგრამ ის ჩემი მხანაა, ჩემი ყმაწვილკაცობის ქალაქია სოხუმი და დღეს ჩემს სიმწრდში უფრო ხშირად ჩნდება... უმედურება ის არის თურმე, შეილსაც არ ჰპატიობ შიშველ სიმათლეს და – ე, შენ რა იცი-მეთქი! – ვპასუხობ უხეშად და სხვა მხანაც ვიყურებ.

დიმა ჯაიანი დავლანდე...
ქუჩის გადაღმა, ალექსანდროვის ბაღის კიდეზე,

ზნეობის რაინდი

ჩრდილში, ორ-სამ ჩვენებურთან დგას და ხელებს ენერგიულად შლის.

– წამო, დიმა ვნახოთ, ჯაიანი, – ამოვისუნთქე, თითქოს გამოსავალი ვიპოვე.

– რატომბა ვანმარტოვებული, განაწყენებულიაო, – ამ ჩემი ბიჭის ეჭვებმა მომვლოა.

– ამ გასაცოდავებულ ხალხს კიდევ ხელისუფლების იმედი აქვს... დიმა კი, ხელისუფლების ამრით, მოლაღატა, მაგრამ ვერ იტყვებს... მთლად ისე არ გაგიჟებულან ჯერ, ზღვისფერი (შეიძლება ცისფერი და მწყნარა, თუმცა, ასე მგონია, დიმას გავანაწყენებ) თვალის გამო დაიჭირონ!...

– ისინი ვინ არიან? – დიმას მეგობრებზე მაინებებს.

– სოხუმელები არიან. ერთი პროფესორია, მეორე – მხატვარი, მესამე კიდევ... მოკლე, ოთხივე ჩარეცხილია...
მწარედ მეცინება.

– ჩარეცხილებშიც დინსეულად უჭირავს თავი დიმას, – ანგლოზს თუ სერიოზულად ამბობს ირაკლი, ვედარ ვხვდები.

– დიმიტრია, ჩემო კარგო, ჯაიანი და: – დიმა! ვეძახი.

მოიხედა, ხელი რომაელი სარდალივით ამოწია...
* * *

გომორძკუა დიმა!
ძმა ხარ...
XIX-XX საუკუნეების დიდებულ სამოციანელთა ჯიშის სამოცი წლის დინსეული ქართველი რაინდი, არტისტი, პიროვნება ხარ!
მოლოდინიდან დასაწყისი საქართველოს ისტორიას

თუ ვინმე წერს, შენც წერ შენი ცხოვრების წესით, ზნეობითა და ნიჭით!
სანამ საქართველო საქართველოა, შენისთანა კაცების დრო არის და იქნება!

შენ ჩემი ყმაწვილკაცობის ძმაკაცი ხარ და ვამაყობ შენით!
ეს პატარა ესკიზი ოთხი-ხუთი წლის წინათ მოვძღვენი:

ციკლიდან: „ესკიზები საზოგადორო განწყობილებისთვის“ უზოგადოდ დაკარგული დიმიტრი ჯაიანი

– თანხი ხეცურიათ თუ იცნობ, – მეკითხება ძველი სოხუმელი ნაცნობი პარტიზანი.

– ჩემი მეგობარია-მეთქი, – ვუპასუხე.

– ამ რამდენიმე დღის წინათ ტელევიზორში მოვისმინე, მაშამისი დაიკარგაო, – სანადირო დანით მიწას ჩხვევს, ქვემოთ ამომყურებს.

– აბა, კაცო! – ვწუხვარ მეც, ზურგჩანთას ვიხსნი და ქვავ ვვადებ. – ბოლო დროს ცუდად იყო... დიდი სახლიდან გასულიყო და უგზო უკვლოდ გაქრა... მანამდე ჰქონდა მახსოვრობა დაკარგული-მეთქი, – მეტი გულმოდგინებით ვაზუსტებ.

– მეც ასე მოვისმინეთ, – კვევს მიკრავს, ისევე ისე ჯიუტად იჩიქნება მიწაში.

გვრძობ, რაღაცის თქმა უნდა და ვგრძობდები... მაჭარკასთან, ტეკს ქვემოთ, ახლა ტეკ-მარლსა აქვს იქაურობა წაღებელი, თანხის მამა ვნახე, ძმარ. იმანაც მიცნო და თვალს მარიდებდა. რა მიხვედრა უნდოდა, არ მენდობოდა, შიში ჰქონდა. არ შევეხვი. უმცროსი ვაჟი, ლუტუნა, ჩემი მეგობარი იყო, ერთად დავამთავრეთ პედინსტიტუტი. ბოლოს, როგორც იქნა, გამომიტყდა მოხუცი, ჩემი მიხომბნო, თვალის სოხუმისკენ გაექცა, თან ბაღლივით ამიტირდა, უკვე ვერ ვაჩერებ. ვინ იყვნენ ეს ჩვენები? მიცვალვებულები, ცოცხლები... ვერაფერს ვეტყვი.

მე ჩემი დარდი მაქვს, დაზეუნვაზე ვარ, ჩემი აფხაზეთით ვინაშით ვინაშით რაღაცას, თავს საფრთხეში ვიგდებ.

პურის ნახევარი და ოცი რუბლი მივეცი. მოვბრუნდი თუ არა ზუგდილში, ლუტუნა შევეთვალე, აუცილებლად მნახე-მეთქი.

მეთხებ-მეხუთე დღეს მომძებნეს ფიჩორში, სანდო კაცის ოჯახში.

– ასე და ასე-მეთქი, – მოვეყვი.

– რას ამბობ? – წამოხტა თანხის უფროსი ვაჟიშვილი. – მაჭარკასთან რა უნდოდა... რა დარჩენია ბაბუას სოხუმში?! – და აქეთ მიტეფს. ლუტუნს ვცემ პატივს, არ მინდა, მის თვალწინ მივბრუნყო ლაწირაკი. ის კიდევ თავდახნილი მის, ხმას არ იღებს.

– ბიჭო, უმცროს-უფროსი არ იცი შენ? ჯკუას მოუხმე!

შეასმენ რამეს? კიდევ მედიდგულება, მემლაციწება.

„ჩვენები“ რომ თქვი... ყველა ჩვენიანი აქ არ არისო?

სივარეტს მაფულილებს სახეში, არაფრის გაგონება არ უნდა.

ვიცნობ, რა ახვარი ბაგვიცაა. გენზინზე ჩალიჩომს, სამურბაყანოდან ორმოცდაათ თეთრად გადმოაქვს ზუგდილში და სოფელ-სოფელ ყიდის... აწყობილი აქვს ვითომ მიზნისი.

არადა, სოხუმში რა დარჩენია ბაბუაჩემსო? ამ ნაწილმა რა იცის მშობლიური ქალაქის სიყვარული!

– წაღი ახლა შინ ჯკვიანად-მეთქი, – თავს ძლიერს ვიკავებ. ვდგები.

წავიდნენ.

ერთ კვირაში ტელევიზორში შემთხვევით მოვისმინე: ესა და ეს კაცი უგზოუკვლოდ დაიკარგაო და, თუ ვინმე ნახეთ, შეგვცხამანეთო! რა არის ეს?!

ვალი მოიხადეს ვითომ პატიოსნად საზოგადოებისა და მშობელი მამის წინაშე?

ვინაა უგზოუკვლოდ დაკარგული, მაგი თუ ეს ახვრები?

მსახიობი კაცი ხარ და მიხვდები. მესხიერება, შეიძლება, მართლა დაკარგული ჰქონდა საწყალს, მაგრამ საღ უნდა ეპოვნა აღსასრული, ეს იცოდა! ასეა ეს, ძმარ დიმა!

ჯაურ კალანდი

რუს წერენ, რუს აზროვნებენ ჩვენზე

ალასანია სააკაშვილის რეჟიმთან ბრძოლას დაიწყებს

ოპოზიციური პარტია „ჩვენი საქართველო“ – თავისუფალი დემოკრატიები, რომელსაც სათავეები უდგას გაეროში ყოფილი მუდმივი წარმომადგენელი ირაკლი ალასანია, სიმბოლური დაიწყო რეპროდუქციის ოფისის დაფუძნებას 2012 წელს პარლამენტის არჩევნებისთვის მზადებასთან დაკავშირებით...

ირაკლი ალასანიამ ხაზგასმით აღნიშნა, რომ „იპოზიციურებს და არ დაუშვებებს“, რომ 2013 წელს პრეზიდენტის უფლებამოსილების დათმობის შემდეგ სააკაშვილი გახდება საბრძოლველს პრეზიდენტის წინაშე.

დაღმის ზურგზე

უკრაინაში შეფუთვითა და უკრაინაში მიწოდებას მიმართის მნიშვნელოვანი უკრაინის შიდა რეგიონების სეკტორული გეოგრაფიული სტრუქტურის შედეგად ყირიმის შეიძლება კუნძულად გადაიქცეს, სივარძის ტბა კი – ზღვის ყურე...

ლუკაშენკო მართლაც განაცხადა, რომ ალიორებს სპორტივულად გამოყოფილ რესურსებს და ეს შეიძლება დავადანსებროდ დაიკვირებოდეს. პრაქტიკულად აღმნიშნავს იმის ხელშეწყობის მთავარი მიზანია ალიორების მთავარი მიზანია ალიორების მთავარი მიზანია...

ხელშეწყობის მთავარი მიზანია ალიორების მთავარი მიზანია ალიორების მთავარი მიზანია ალიორების მთავარი მიზანია ალიორების მთავარი მიზანია...

ლოდ აზროვნებს, რომ პრინციპულად ეს შესაძლებელია, მაგრამ ბელარუსი ამავე დროს დაუშვებს ათორბრუნის დასავლეთის მხრიდან. ამავე დროს ლუკაშენკო აღნიშნა, რომ რუსეთი არ ცდილობს, განიზიაროს ეს რისკები ბელარუსთან.

ლუკაშენკო საუბრობდა არა მხოლოდ კოლექტიური ხელშეკრულების ორგანიზაციის საბრძოლველად 2008 წელს, არამედ უფრო გვიანაც, სამოქალაქო ომის დასრულების შემდეგ. მისი განცხადებით, ალიორების მთავარი მიზანია ალიორების მთავარი მიზანია...

კრემლის ნაბრძოლველად კიდევ ერთხელ დაადანსებენ: ლუკაშენკოს დაპირებები, პლიაროს აუზსაზღვრისა და სამხრეთ ოსეთის დამოუკიდებლობა, დადასტურებულია სტენოგრაფიით

შეგახსენებთ, განცხადება იმის შესახებ, რომ ბელარუსის ლიდერს შეიძლება დაუშვებდნენ მისი ორბიტის დადასტურებული დოკუმენტები, განცხადება გასული კვირის ბოლოს. ასეთი საფრთხე გააფრთხილეს რუსეთის პრეზიდენტის თანაშემწე სერგეი პრიგოდაცოვს, რომელმაც შეგახსენა იმის შესახებ, რომ 2008 წლის სექტემბერში კოლექტიური უშიშროების ხელშეკრულების ორგანიზაციის საბრძოლველად ლუკაშენკო თავისი კოლეგა პრეზიდენტების თანდასწრებით პირდაპირ დასალო, რომ ალიორებს ახალ, საბრძოლველად გამოყოფილ რეპროდუქციას.

ხელდა შეგახსენებთ, რომ ლუკაშენკო იმ დროს განცხადებდა, რომ ალიორების მთავარი მიზანია ალიორების მთავარი მიზანია ალიორების მთავარი მიზანია ალიორების მთავარი მიზანია...

დღის პარტის სიტყვებით, ლუკაშენკოს განცხადების შემდეგ არანაირი სტენოგრაფიის გამოყენება უკვე საბრძოლველად არ არის, ვინაიდან მან თავად განცხადებდა თავისი თანხმობის შესახებ.

ამავე დროს, წინა დღის პრესაში გახდა ცნობები იმის შესახებ, რომ ბელარუსი შეიძლება იმის მიზანია ალიორების მთავარი მიზანია ალიორების მთავარი მიზანია ალიორების მთავარი მიზანია...

შეგახსენებთ, გასული პარასკევს ბელარუსის პრეზიდენტმა გააგრძელა დაუსწრებელი პოლიტიკა დიპლომატიის მიმართებით, რომელმაც მანამდე ცოტა ხნით ადრე გრადი დასალო მას საპარტო დანიშნულების უარყოფითი.

სამოქალაქო ომის დასრულების შემდეგ, რომელიც უცვლელად ხელშეწყობდას აპელირებდნენ, დაეძვდა ცდილობდა, გააგრძელებდნენ ლუკაშენკოს მოქმედებას და ელოდებოდნენ, რომ ის მინც შეასრულებს თავის სიტყვას.

© ჩვენი ზოგიერთები

ბუმბორი ხის განს მიყრდნობილი მოგვი კი უქვერო- და, როგორ ეფარებოდა თვალს უღრანისთვის თავმი- ცემული ყმაწვილქალი, რომლის ყვირილიც ცხადად ესმოდა წუხელ და რომლის შიშასაც ცხადადვე გრძნობდა. ის კი არა, ერთი პირობა დააპირა კიდეც, მივალ, გულში ჩავიკრავე, დავამშვიდებ და ვეცევი, ამგვარი რამ გა- მოცდა სულაც არ გეჭირებებაო.

და ახლა გულსავესედი იყო, რაკი არც მივიდა და არც თქმით უთხრა რამე. და უჩვეულო სიამაყეს განიცდი- და, რომ სწორედ ეს ჯერეთ კიდე უმწიფარ გრძნო- ბათა მორევში მოყურყუმელავე ყმაწვილქალი ექცეო- და თავის სხვა ნაწილად, ერთხელაც გაუსხვანაწილდებოდა.

შუაგულ დუბლინში ერთი წიგნის მალაზიაა, სადაც ოკულტიზმის ყველაზე თანამედროვე ლიგურაგურას ყი- დიან. არც გაბეჭდეს და არც ჟურნალურებში ამ მალა- ზიაზე არაფერს არა წერენ, მიყვები იქ ერთმანეთის რჩევით დადიან, მფლობელი კი კმაყოფილია, ვინაიდან ამდაგვარად იქმნება მწიგნობართა რჩეული საზოგა- დოება.

და რეკლამის უქონლობისდა მიუხედავად, მალაზია მუდამ სახსება ხალხით. ბრიდან ბევრი სმენოდა ამ მალაზიის თაობაზე და, ბოლოს, ადგა და მისამართი გამოართვა თავის მასწავლებელს, რომელიც ასგრაღური მოგზაუ- რობის კურსს უკითხავდა. ერთხელ კი, სამუშაოს დამ- თავრების შემდეგ, წავიდა, მიაკითხა იმ მალაზიას და უჩვეულოდ მოეწონა იქაურთა.

მას უკან, ყოველი მარჯვე შემთხვევის დროს, წიგ- ნებისთვის თვალის შესავლელად დადიოდა იქ – მხოლოდ თვალის შესავლელად, რადგან სუყველა წიგნი სამლ- ვარგარეთიდან შემოტანილი იყო და ძალიან ძვირი ღირდა. კარგა ხანს ფურცლავედა ხოლმე ნაირ-ნაირ წიგნებს ერთიმეორის მიყოლებით, ყურადღებით ათ- ვალიერებდა, თუ სადმე სურათი შეხედებოდა, და ალ- ლოთი გრძნობდა, როგორ ოღნავ შესამჩნევად უწყებდა ფეთქვას სიბრძნე, რომელიც თანდათან უგროვდებოდა. რაც მოგვთან ის ფათერაკი შეემთხვა, მერე ბევრად უფრო ფრთხილი გახდა. ის კი არა, ხან თავსაც იტუქ- სავდა იმის გამო, რომ მარგოლენ თავისი გონებისთვის მისაწვდომ რამე ამბავში მონაწილეობდა, იტუქსავ- და, რადგან გრძნობდა – ამ მონაწილეობით ცხოვრებაში რაღაცაა ძალიან მნიშვნელოვანსა კარგავდა, ხოლო ჩვეთ მხოლოდ შთაბეჭდილება რამ რჩებოდა, ისიც წიგნული და განმეორებული. მაგრამ რისამე შეცვლის სითამამე არა ჰყოფნიდა. ბრიდა იმ ადამიანთა სათ- ვალავს მიეკუთვნებოდა, ვისაც წინ-წინ ცხადად წარ- მოდგენილი აქვს, რა გზასაც უნდა გაჰყვეს, და ახლა, როცა უკვე გაეცნო დამის წყვილად, შეიგნო: ეს გზა ჩემი გზა არ არისო.

ის სულ უფრო ხშირად იყო თავისი თავით უკმაყო- ფილო, მაგრამ საკუთარი საზღვრების გადალახვას ვერ ბედავდა.

წიგნები რაღაცით ბევრად საიმედო და უსაფრთხო ეჩვენებოდა. თაროებზე არა ერთი და ორი ასეული წლის წინათ დაწერილი და ხელახლა გამოცემული გრაქტა- გები ელაგა – ამ დარგში ახალი სიტყვის თქმა ცოტა ვინმეს თუ ხელეწიფებოდა. და იდუმალი რამ ცოდნა მარგო ბრიდან კი არ უდომოდა ამ გრაქტაგების ფურ- ცლებიდან განყენებულად და გულგრილად, მრავალი თა- ობის სუყველა ცდასა და მეცადინეობასაც დასცინოდა – გყუილუბრალოდ დაშვრენენ, არცროდის არცვის არ მზიარებიაო.

მაგრამ წიგნების გარდა, ბრიდან ამ მალაზიაში შეს- ვლის სხვა მიზეზიცაა ჰქონდა: აქაურ ხშირ სტუმართ აკ- ვირდებოდა, თვალს ადევნებდა, ხან ალქიმისის რომელ- სამე სქელ გრაქტაგს ეასილად დაუწყებდა ფურცლას, სინამდვილეში კი მალაზიაში მოფუსფუსე ხალხს უჭე- რეგდა – აქ კაცებიც ბლომად იყრიდნენ თავს, ქალე- ბიც, და ყველანი, როგორც წესი, ბრიდამე უფროსნი იყ- ვნენ, რომელთაც მუსგად იცოდნენ, რაც უნდოდათ, და ეგრევე საჭირო თაროსთან მიდიოდნენ. ბრიდა ხან რო- მელს მიაფიორდებოდა, ხან რომელს და იმის გაგებას ცდილობდა. ნეგავი ვინ როგორია ჩვეულებრივ ცხოვ- რებაში, ყოველდღიურად და ახლოებელ ადამიანებთან მარგოდ დარჩენილიო. ისინი ხან ყოვლისმცოდნე ბრძენთა ბრძენებად ეჩვენებოდნენ, რომელ ბრძენთა ბრძენე- საც ძალის დაუფლებაც შეეძლოთ და ძალაუფლებისაც, რაც მიუწვდომელია უბრალო მოკვდავთათვის. ხანაც იმ ადამიანებში მარგოლენ სასოწარკვეთილ სული- ერთ ხელდავდა, და ისინი ყველაფრისთვის მზად იყვნენ, თუ ძალიან დიდი ხნის წინათ მივიწყებულ არაერთ პასუხს ხელახლა იპოვიდნენ, რადგან უიმპასუხებოდ ცხოვრე- ბა ყოველგვარ ამრსა კარგავდა.

და კიდეც მან ისიც შეამჩნია, რომ ხშირ სტუმართა- გან მოგ-მოგნი მუდამ ლაპარაკს უბამდნენ მალაზიის პაგრონს. ამ ლაპარაკში კი ისინი ათას უცნაურ რას- მე ეხებოდნენ – ხან მთვარის ფაშებს, ხანაც მინერალ- თა თვისებებს ანდა იმას, თუ სწორად როგორ უნდა წარმოითქვას მაგიური შელოცვები.

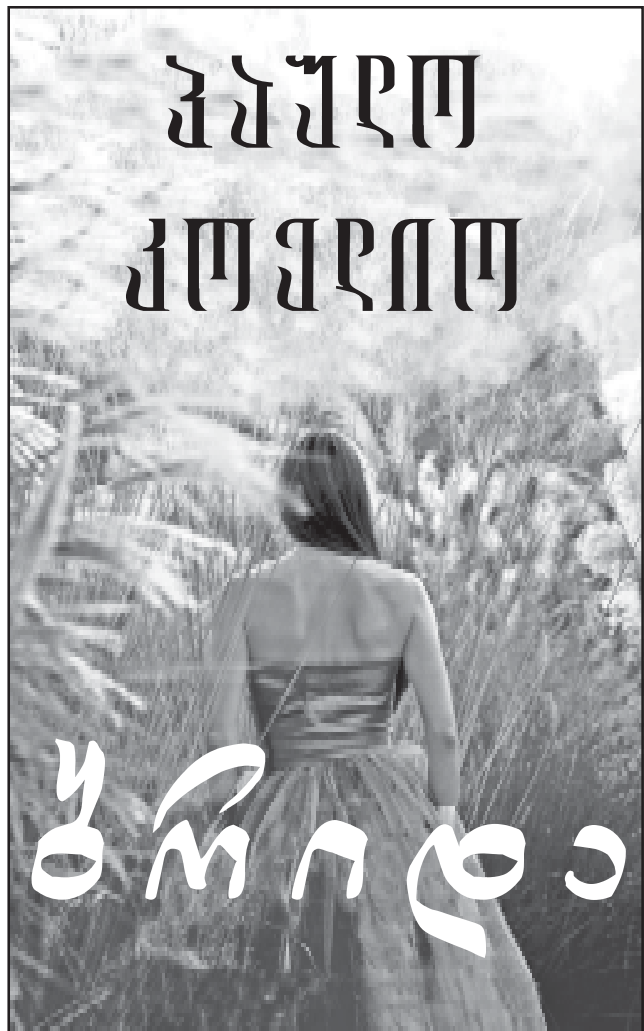
და აი ერთხელაც ბრიდამ სითამამე მოიკრიბა და თა- ვადაც გაბედა მალაზიის პაგრონთან დალაპარაკება. იმ დღეს კარგ ფეხზე იყო ამდგარი, სამუშაოდან გულსავ- სედ ბრუნდებოდა, რაკი ყველაფერს მართლაც ყოჩაღად გაართვა თავი, და ნამდვილად ცოდვას ჩაიდენდა, ახ- ლა აქაც რომ არ ეყოჩაღა.

– ვიცი, რომ საიდუმლო საზოგადოებანი არსებობენ, – თქვა მან, დარწმუნებულმა, რომ ეს საუკეთესო ხერ- ხი იყო სიტყვის ჩამოსაგდებად, ვინაიდან „მცოდნედ“ გამოჩნდებოდა.

თუმცა მეწიგნე კაცმა მხოლოდ თავი ააღო მაგიდა- მე გაშლილ ანგარიშებს და გაკვირვებულმა შეხედა ყმაწ- ვილქალს.

– ფოლკელ მოგვს შეეხვდი, – განაგრძობდა ბრიდა, ცოტა არ იყოს, დაბნეული, და მთლად არცთუ ის ჰქონ- და გაამრებული თუ წარმოდგენილი, რამეც შემდგომ უნდა ელაპარაკა. – დამის წყვილადმე შესაუბრა. მე- რე ისიც მითხრა, სიბრძნის წვდომის გზამე მხარი თუ გექცა, არ უნდა შეშინდეო.

ბრიდამ შეამჩნია, რომ მალაზიის პაგრონი ახლა უფ- რო მეტი ჩაგულსყურებით უსმენდა. უკეთუ მოგვმა თავის

დროზე რაღაცა ასწავლა, მხოლოდ იმიტომ რომ, ალ- ბათ, განსაკუთრებული ადამიანია.

– მერედა, თუკი იცით, რომ გზა-სავალი დამის წყვილია, წიგნები რიდასთვის გინდათ? – ჰკითხა ბოლოს მალა- ზიის პაგრონმა და ბრიდა მიხვდა, რომ სულ გყუილად გაიხსენა მოგვი.

– რისთვის მინდა და იმისთვის, რომ ამ გზით სწავ- ლას აღარ ვაპირებ, – ამოღერდა ბრიდამ.

მალაზიის პაგრონი თვალთ მომავდა და წონიდა თავის წინარე მდგარ ყმაწვილქალს, რომელიც უთუოდ მალ- ლნიჭებული იყო. და მაინც უცნაურია, რომ ფოლკელ- მა მოგვმა ესოდენი ყურადღება დაუთმო. არა, აქ რა- დაც სხვა ამბავია... იქნებ სულაც იცრუა? მაგრამ და- მის წყვილიად ხომ ახსენა...

– აქ ხშირად გხვდებით, – უთხრა მალაზიის პაგრონ- მა. – მოდისხართ, წიგნებს ფურცლავეთ, მაგრამ ყიღვით არცროდის არცრა წიგნს არ ყიღვობთ...

– ძალიან ძვირია, – მიუგო ბრიდამ და იგრძნო, რომ მეწიგნე კაცს ლაპარაკის განგრძობა ეწადა. – სამა- გიეროდ სხვა წიგნები მაქვს წაკითხული და ლექცი- ებსაც ვისმენდი.

და მან რამდენიმე თავისი მასწავლებლის სახელ-გვარი დაასახელა იმ იმედით, რომ მეწიგნე კაცზე სასურველ შთაბეჭდილებას მოახდენდა.

თუმცა კვლავ ნაცარში ჩაუვარდა კოვში, ვარაუდი არ გაუმართლდა. მალაზიის პაგრონმა სათქმელი არ დაასრულებინა, მთელი თავისი ყურადღება სხვა მიყვებულზე გადაიგანა, რომელსაც გაგება სურდა, მიღებული ჰქონდათ თუ არა ის ასგროლოგიური აღმანახი, სადაც ლაპარაკი იყო უახლოეს ას წელიწადში მნათობთა ადგილმდე- ბარეობაზე.

მეწიგნე კაცმა გადარჩევა დაუწყო დახლქვემ შეწყობილ ბანდეროლთ: შგემქელთა მიხედვით, რომელთაც თვა-

ლი მოაგანა ბრიდამ, – დედამიწის ყოველი კუთხიდან მოსულთ.

ბრიდან სულ უფრო ძლიერად იპყრობდა მღელვარება, წელანდელი შემართება უკვალ-უგეროდ გაუქრა. სხვა რა გზა ჰქონდა, იდგა და უცდიდა, სანამ მიყვებულს მიიღებდა, ფულს გადაიხდიდა, ხურდას დაიბრუნებდა და მალაზიიდან გავიდა. მეწიგნე კაცი ისევე მხოლოდ ამის შემდეგ მიუბრუნდა ბრიდას.

– რა შეგიძლიათ? კარგად რა შეგიძლიათ? – ჰკითხა მალაზიის პაგრონმა.

– რა შემიძლია და ვისიც მჯერა და მწამს, კვალში ჩაუვადგები და გავყვები, – სხვა რამ პასუხი არ აღ- მოაჩნდა. მთელი ცხოვრება მართლაც კვალდაკვალ არამ- ცთუ მიჰყვებოდა, სულ სირბილით მისდევდა ყველას, ვისიც სწამდა და სჯეროდა.

უბედურება ის იყო, რომ იგი სუყოველ ახალ დღეს რაღაც სხვა რისამე რწმენით ხვდებოდა.

მალაზიის პაგრონმა ვილაცის სახელი იმავე ქალაქს მიაწერა, სადაც თავის გამოანგარიშებებს იწერდა ხოლმე, მერე მოახია ის ნაწილი და ახლა ხელში ეჭირა.

– ერთ მისამართს მოგცემთ, – უთხრა მან ბრიდას. – იყო დრო, როცა ადამიანები მაგიურ რიგულთ რო- გორც სავსებით ბუნებრივს, ისე აღიქვამდნენ. იმხანად ჯერეთ კიდეც მღვდელ-მსახურნიც კი არ იყვნენ და ოკულ- გურ საიდუმლოთაც არავინ არ იყო აღევნებული.

ბრიდა ვერ მიხვდა, მეც მეხება თუ არა ეს ნათქვა- მით. – იცით, მაგია რა არის? – ჰკითხა მეწიგნე კაცმა. – ვიცი. ხილია. ხილულ სამყაროსა და უხილავ სამ- ყაროს შუა გაღებულნი ხილი.

მეწიგნე კაცმა ქალაქის ნაგლეჯი გაუწოდა. იქ გე- ლეფონის ნომერი და სახელი უკა ეწერა. ბრიდამ ქალაქი გამოართვა, მადლობა გადაუხადა და კარისკენ წავიდა. მღურბლზე ისევე შემობრუნდა: – კიდეც ისიც ვიცი, რომ მაგია მრავალ ენაზე მეტყ- ვილებს. თვით თქვენს, მეწიგნეთა ენაზეც კი, რომელ მეწიგნეთაც უკმეს ხალხად თავის მოჩვენება გსურთ, სინამდვილეში კი სულგრძელნი და ბუნებთანამზიარ- ნი ხართ.

ბრიდამ სულიერი მოკითხვა, ჰაეროვანი ამბორი უძღვნა მეწიგნე კაცს და კარს მიეფარა. მეწიგნე კაცმა თავი მიანება თავის გამოანგარიშებებს და მალაზიას მიმო- ავლო თვალი. „ეს ყოველივე ფოლკელ მოგვს უსწავ- ელებია“, – გაიფიქრა მან. მაგრამ მარგო მალდნიჭებუ- ლება, რაც არ უნდა ძლიერი იყოს მადლი, მაინც ცო- ტა იმ გრძნეული კაცის ყურადღების მისაქცევად, უთუოდ კიდეც რაღაცაა საჭირო. უკა გაიგებს, სახელდობრ საჭირო რაც არის.

დაკეგვის დრო იყო. მეწიგნე კაცმა შეამჩნია, რომ უკა- ნასკნელ ხანს მალაზიაში სხვა ადამიანები მოდიოდნენ – სულ უფრო მეტად ახალგაზრდები აკითხავდნენ. რო- გორც თაროებზე დაგროვილი უძველესი გრაქტაგები ირწმუნებოდნენ, ბოლოსა და ბოლოს ყოველივე ნელინელ მართლაც თავის საწყის წერტილს უბრუნდებოდა.

მს ძველებური შენობა ერთ-ერთ ცენტრალურ უბანში იყო, სადაც ჩვენს დროში მხოლოდ რომანტიკულ შთა- ბეჭდილებათა მაძიებელი გურისგები დადიან. ბრიდა მთელი კვირა ელოდა, სანამ უკა კეთილინებებდა და მიიღებდა, და აი ახლა, მღელვარებას დასაურევებლად შეჭიდებული, იდუმალი ფერფლისფერ-ნაცრისფერი სახლის წინ იდგა, რომელიც სახლაც მუსგად ისეთი ჩანდა, რო- გორც ბრიდან წარმოდგინა წიგნის მალაზიის მოდღე- ნიადგეთა, ანუ ხშირ სტუმართა, სადგომ-სამყოფელი. სახლს ლიფტი არა ჰქონდა. ბრიდა რაც შეიძლება ნელა მიუყვებოდა კიბეს, რათა გულამოვარდნილი და აქო- შინებული არ წარსდგომოდა თავის ბედისმწერელს. მესამე სართულზე მდებარე ერთადერთი ბინის კარს რომ მიაღდა, მარი დარეკა.

თავდაპირველად კარს უკან ძალის ყვეა გაისმა. ცოტა ხნის მერე მღურბლზე განთხელი მოხდენილი დიასახ- ლისი გაჩნდა და მკაცრად შეათვალთვრა ყმაწვილქალი. – მე დაგირეკეთ, – თქვა ბრიდამ. უკამ ხელის მოძრაობით შეიპაგეჟა შინ და ბრიდა თეთრ ოთახში აღმოჩნდა, სადაც კედლებზე თანამედ- როვე ფერწერის ნაწარმოებები ეკიდა. თეთრი, ქათქათა ფარდები მშის შუქსა სხმავდნენ; ნაირღონიანი ბინა უმაღო გემოვნებით იყო მოწყობილი – ღივები, სასადილო მაგიდა, წიგნებით სავსე თაროები, – ასე რომ ყმაწვილქალს ის არქიტექტურული და დიზაინური ეურნალები წამოაგონდა, ხანდახან საგამეთო კიოსკებთან რომ ფურცლავედა ხოლმე. „ნამდვილად დიდძალი ფული დაუჯდებოდა“, ასეთი იყო ერთადერთი ამრი, რომელიც ბრიდან თავში მოუვიდა.

უკამ სტუმარი უზარმაზარი სასტუმრო ოთახის კუთხეში მიიყვანა, სადაც ორი, უკანგავი ფოლადით გაწყობილი იგალოური დიზაინის გყაის სავარძელი იდგა, რომელთა შუაში ფოლადისავე ფეხებიანი დაბალი პაგარა მინის მაგიდა ჩანდა.

გადმოაენა გურამ გომიანოვილა. (ბაზრქელმა იმენა)

ღაიჯესტი

ზღაპრული... სისხლის საგარტლის კოდექსი

სანატ-პეტერბურგში გამოსცეს ნახატებით ილუსტრირებული რუსეთის ფედერაციის... სისხლის საგარტლის კოდექსი...

სანატ-პეტერბურგში გამოსცეს ნახატებით ილუსტრირებული რუსეთის ფედერაციის... სისხლის საგარტლის კოდექსი...

გუზებს სვე პერსონიცი ეტრფის: თავის შვილურ გუზებს („შვილური“ „პროვინცია“ არ გემონოთ, ესაა თავ-...)

„ველური ინდიელი ქალი“ სამეფო კარზე

არ დილოთ ამერიკის ფარგლებს გარეთ ყველაზე ცნობილი ინდიელი ქალი მატარა...

გოლო დროს ვერკველთა სიმფათიები კალეზისა და კატეგორიდან სულ უფრო მეტად...

გოლო დროს ვერკველთა სიმფათიები კალეზისა და კატეგორიდან სულ უფრო მეტად... პანაწუნა გოჭებისკენ იხრება...

შემოქმედის გუზები

შოპარტის ნაწარმოებებში დიდი ფანტაზიის მიმდევარები ყველაზე უჩვეულო საგნებს იყენებენ...

ამინდი დღეს

Table with weather forecasts for Tbilisi (+23 to +35), Kutaisi (+23 to +37), Batumi (+23 to +30), Zugdidi (+22 to +34), and Telavi (+20 to +32).

ანეკდოტები

ოდესღაც მასთან სარეცელს ვიყოფდი, ახლა კი ავეჯის გაყოფაც დავიწყეთ... ათი მცნება იმისთვის კი არ არის მოცემული...

ღღის კალენდარი 20 აგვისტო

ფარისცვალების შემდგომი ღღისასწაული. ღღისი მონაგამი დომინიკის სახარისა...

დაიბადნენ:

1827 - შარლ დე კოსტარი, ბალტიკელი მწერალი. 1833 - პანფილი პარისონი, აშშ-ს 23-ე პრეზიდენტი. 1884 - გიორგი ბოჭორიძე, ისტორიკოსი...

გარდაიცვალნენ:

1836 წელი - სოლომონ დოდაშვილი, ფილოსოფოსი და განმანათლებელი. 1854 - ფრიდრიხ შელინგი, გერმანელი ფილოსოფოსი. 1940 - ლევ ტროცკი, რუსი პოლიტიკოსი.

მოვლენები:

1634 წელი - მოსკოვში პირველი ანგანი გამოიცა საეკლესიო სლავურ ენაზე. 1977 წელი - ამერიკული კოსმოსური ხომალდი იუპიტერისა და სატურნის გამოსაკვლევადად გაუშვეს.

ღღისასწაული დღეები:

შნაგობი - წმიდა იოანეს დღე. სანებალი - დამოუკიდებლობის დღე. ნაპალი - დედა-დედოფლის დღე. მაროქო - სახალხო რევოლუციის დღე. ტაივანი - სიყვარულის დღე.

გეიანიუსი

Table titled 'ღღის ოფიციალური გაცვლითი კურსი' showing exchange rates for various currencies like US Dollar, Euro, etc.

Advertisement for 'საქართველოს რესპუბლიკაში' with contact numbers 99-62-77 and 899 32-85-76.

კალრი

Large advertisement for 'საქართველოს რესპუბლიკა' (Sakartvelos Respublika) with contact information for 'გამომცემლობა' and 'მთავარი რედაქტორი'.